

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

LEGE

privind comerțul electronic

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Articolul 1
Definiții

În înțelesul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

1. *serviciu al societății informaționale* - orice activitate de prestări servicii sau care presupune constituirea, modificarea, transferul sau stingerea unui drept real sau dezmembrământ al acestuia asupra unui bun corporal sau necorporal, activitate ce prezintă următoarele caracteristici:

- a) este efectuată în considerarea unui folos patrimonial, procurat ofertantului în mod obișnuit de către destinatar;
- b) nu este necesar ca ofertantul și destinatarul să fie fizic prezenți simultan în același loc;
- c) este efectuată prin mijloace electronice;
- d) este efectuată prin transmiterea informației la cererea individuală a destinatarului;

2. *mijloace electronice* - echipamente electronice și rețele de cablu, fibră optică, radio, satelit și altele asemenea, utilizate pentru prelucrarea, stocarea sau transmiterea informației;

3. *furnizor de servicii* - orice persoană, fizică sau juridică, ce pune la dispoziția unui număr determinat sau nedeterminat de persoane un serviciu al societății informaționale;

4. *furnizor de servicii stabilit într-un stat* - un furnizor de servicii care desfășoară efectiv o activitate economică utilizând un sediu stabil pe teritoriul unui stat, pentru o perioadă nedeterminată; stabilirea unui furnizor de servicii într-un stat nu este determinată în mod necesar de locul în care sunt amplasate mijloacele tehnice și tehnologice necesare furnizării serviciului;

5. *destinatar al serviciului sau destinatar* - orice persoană fizică sau juridică, ce utilizează, în scopuri comerciale, profesionale sau de altă natură, un serviciu al societății informaționale, în special în scopul căutării de informații sau al furnizării accesului la acestea;

6. *consumator* - orice persoană fizică ce acționează în alte scopuri decât cele ale activității sale comerciale sau profesionale;

7. *comunicare comercială* - orice formă de comunicare destinată să promoveze, direct sau indirect, produsele, serviciile, imaginea, numele ori denumirea, firma sau emblema unui comerciant sau membru al unei profesii liberale; nu constituie prin ele însele comunicări comerciale următoarele: informații permițând accesul direct la activitatea unei persoane fizice sau juridice, în special un nume de domeniu sau o adresă de poștă electronică, comunicări legate de produsele, serviciile, imaginea, numele sau mărcile unei persoane fizice sau juridice, efectuate de un terț independent față de persoana în cauză, mai ales atunci când sunt realizate cu titlu gratuit;

8. *domeniu coordonat* - prevederile în vigoare ale legilor naționale care reglementează activitățile ce fac obiectul serviciilor societății informaționale, în privința:

a) condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească furnizorii în vederea începerii activității, precum sunt cele legate de eventualele calificări, autorizații sau notificări necesare;

b) condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească furnizorii pentru desfășurarea activității, precum sunt cele care privesc conduita acestora, calitatea sau conținutul serviciilor oferite, inclusiv în materie

de publicitate și de conținut și încheiere a contractelor sau cele care privesc răspunderea furnizorilor;

9. *instrument de plată electronică* - un instrument care permite titularului său să efectueze următoarele tipuri de operațiuni:

a) transferuri de fonduri, altele decât cele ordonate și executate de către instituții financiare;

b) retrageri de numerar, precum și încărcarea și descărcarea unui instrument de monedă electronică;

10. *instrument de plată cu acces la distanță* - instrument de plată electronică prin intermediul căruia titularul său poate să-și acceseze fondurile deținute într-un cont la o instituție financiară și să autorizeze efectuarea unei plăți, utilizând un cod personal de identificare sau un alt mijloc de identificare similar;

11. *instrument de monedă electronică* - instrument de plată electronică reîncărcabilă, altul decât instrumentul de plată cu acces la distanță, pe care unitățile de valoare sunt stocate electronic și care permite titularului său să efectueze tipurile de operațiuni menționate la pct.9;

12. *titular* - persoană care deține un instrument de plată electronică pe baza unui contract încheiat cu un emitent, în condițiile prevăzute de lege;

13. *date de identificare* - orice informații care pot permite sau facilita efectuarea tipurilor de operațiuni menționate la pct.9, precum numărul personal de identificare sau alt cod de identificare, numele sau denumirea, domiciliul sau sediul, numărul de telefon, fax, adresa de poștă electronică, numărul de înmatriculare sau alte mijloace similare de identificare, codul de înregistrare fiscală, codul numeric personal și altele asemenea.

Articolul 2

Scop și domeniu de aplicare

(1) Prezenta lege are ca scop stabilirea condițiilor de furnizare a serviciilor societății informaționale, precum și prevederea ca infracțiuni a unor fapte săvârșite în legătură cu emiterea și utilizarea instrumentelor de plată electronică și cu utilizarea datelor de identificare în vederea efectuării de operațiuni financiare, pentru asigurarea unui cadru

favorabil liberei circulații și dezvoltării în condiții de securitate a acestor servicii.

(2) Nu constituie servicii ale societății informaționale în sensul prezentei legi activitățile care nu întrunesc elementele definiției prevăzute la art.1 pct.1 și, în special, următoarele:

- a) activități care se efectuează prin intermediul serviciilor de telefonie vocală, telefax sau telex;
- b) serviciile de telefonie vocală, telefax sau telex;
- c) serviciile de radiodifuziune sonoră și televizată;
- d) serviciile de teletext televizat;
- e) schimbul de informații prin poșta electronică sau prin alte mijloace de comunicare individuală echivalente, între persoane care acționează în scopuri străine activității lor comerciale sau profesionale;
- f) relația contractuală între un angajat și angajatorul său.

(3) Prezenta lege nu se aplică următoarelor activități:

- a) activitatea notarilor publici, în măsura în care aceasta presupune o participare directă și specifică la exercitarea prerogativelor autorității publice;
- b) activitățile de asistență și reprezentare juridică în fața organelor de jurisdicție și de urmărire penală;
- c) jocurile de noroc cu câștiguri în bani, loteriile și pariurile.

(4) Dispozițiile prezentei legi se completează cu:

- a) dispozițiile legale fiscale;
- b) dispozițiile legale care reglementează protecția persoanelor în privința prelucrării datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, precum și celor care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul telecomunicațiilor;
- c) prevederile legale în materie de concurență.

(5) În măsura în care nu conține dispoziții derogatorii, prezenta lege se completează cu dispozițiile legale privind încheierea, validitatea și efectele actelor juridice, cu celelalte prevederi legale care au ca scop protecția consumatorilor și a sănătății publice, precum și cu dispozițiile legale privitoare la reglementarea raporturilor de drept internațional privat.

Articolul 3

Aplicarea legii române în cazul serviciilor societății informaționale

(1) Prezenta lege se aplică furnizorilor de servicii stabiliți în România și serviciilor oferite de aceștia.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, serviciile societății informaționale sunt supuse:

a) în cazul în care sunt oferite de furnizori de servicii stabiliți în România, exclusiv prevederilor în vigoare ale legilor române care fac parte din domeniul coordonat;

b) în cazul în care sunt oferite de furnizori de servicii stabiliți într-un stat membru al Uniunii Europene, exclusiv prevederilor în vigoare ale legilor statului în cauză care fac parte din domeniul coordonat.

(3) Libera circulație a serviciilor societății informaționale oferite de un furnizor stabilit într-un stat membru al Uniunii Europene nu poate fi restrânsă în România prin aplicarea unor prevederi legale care nu fac parte din domeniul coordonat.

(4) Alin.(2) și (3) nu se aplică în următoarele domenii:

a) dreptul de proprietate intelectuală și dreptul de proprietate industrială;

b) emisiunea de monedă electronică, în condițiile prevăzute prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

c) publicitatea pentru organisme de investiții colective în valori mobiliare;

d) activitățile de asigurare, în condițiile prevăzute prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

e) libertatea părților de a alege legea aplicabilă contractului, când părțile au acest drept;

f) obligații rezultate din contractele încheiate cu consumatorii;

g) cerințele de formă prevăzute pentru validitatea actelor juridice prin care se creează, se modifică, se sting sau se transmit drepturi reale asupra unor bunuri imobile situate pe teritoriul României;

h) cerințele aplicabile bunurilor ca atare și livrării acestora;

i) cerințele aplicabile serviciilor care nu sunt prestate prin mijloace electronice.

(5) Autoritățile publice pot lua măsuri derogatorii de la prevederile alin.(3) numai în următoarele condiții:

a) măsura este necesară pentru motive de ordine publică, desfășurarea instrucției penale, protecția minorilor, lupta împotriva oricărei forme de incitare la ură din rațiune de rasă, sex, religie sau naționalitate, atingeri aduse demnității umane, protecția sănătății publice, apărarea națională și siguranța națională, protecția consumatorilor și a intereselor investitorilor;

b) măsura vizează un serviciu al societății informaționale care aduce atingere uneia dintre valorile enumerate la lit.a) sau prezintă un risc serios și grav la adresa acestor valori;

c) măsura este proporțională cu scopul urmărit;

d) sunt respectate procedurile de colaborare, consultare sau informare prevăzute de normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL II

Furnizarea serviciilor societății informaționale

Articolul 4

Principiile furnizării serviciilor societății informaționale

(1) Furnizarea de servicii ale societății informaționale de către persoanele fizice sau juridice nu este supusă nici unei autorizări prealabile și se desfășoară în concordanță cu principiile concurenței libere și loiale, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Prevederile alin.(1) nu aduc atingere dispozițiilor legale care impun autorizarea prealabilă în vederea desfășurării unor activități de către persoanele fizice sau juridice, dacă dispozițiile în cauză nu vizează în mod expres și exclusiv serviciile societății informaționale sau furnizorii de servicii în înțelesul prezentei legi.

(3) Furnizarea de servicii ale societății informaționale de către furnizorii de servicii stabiliți în statele membre ale Uniunii Europene se face în condițiile prevăzute în Acordul European instituind o asocieră

între România, pe de o parte și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte.

(4) Furnizarea de servicii ale societății informaționale de către furnizorii de servicii stabiliți în alte state se face în condițiile acordurilor bilaterale încheiate cu statele respective, la care România este parte.

Articolul 5 *Informații generale*

(1) Furnizorul de servicii are obligația de a pune la dispoziție destinatarilor și autorităților publice mijloace care să permită accesul facil, direct, permanent și gratuit cel puțin la următoarele informații:

- a) numele sau denumirea furnizorului de servicii;
- b) domiciliul sau sediul furnizorului;
- c) numerele de telefon, fax, adresa de poștă electronică și orice alte date necesare contactării furnizorului în mod direct și efectiv;
- d) numărul de înmatriculare sau alte mijloace similare de identificare, în cazul în care furnizorul este înscris în registrul comerțului sau în alt registru public similar;
- e) codul de înregistrare fiscală;
- f) datele de identificare ale autorității competente, în cazul în care activitatea furnizorului este supusă unui regim de autorizare;
- g) titlul profesional și statul în care a fost acordat, corpul profesional sau orice alt organism similar din care face parte, indicarea reglementărilor aplicabile profesiei respective în statul în care furnizorul este stabilit, precum și a mijloacelor de acces la acestea, în cazul în care furnizorul este membru al unei profesii liberale;
- h) tarifele aferente serviciilor oferite, care trebuie indicate cu respectarea normelor privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, cu precizarea scutirii, includerii sau neinclunderii taxei pe valoarea adăugată, precum și a cuantumului acesteia;
- i) includerea sau nu, în preț, a cheltuielilor de livrare, precum și valoarea acestora, dacă este cazul;
- j) orice alte informații pe care furnizorul de servicii este obligat să le pună la dispoziția destinatarilor în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

(2) Obligația prevăzută la alin.(1) se consideră îndeplinită în cazul în care furnizorul unui serviciu afișează aceste informații în interiorul paginii de web prin intermediul căreia este oferit serviciul respectiv, în condițiile menționate alin.(1).

Articolul 6

Comunicările comerciale

(1) Efectuarea de comunicări comerciale prin poșta electronică este interzisă, cu excepția cazului în care destinatarul și-a exprimat în prealabil consimțământul expres pentru a primi asemenea comunicări.

(2) Comunicările comerciale care constituie un serviciu al societății informaționale sau o parte a acestuia, în măsura în care sunt permise, trebuie să respecte cel puțin următoarele condiții:

- a) să fie clar identificabile ca atare;
- b) persoana fizică sau juridică în numele căreia sunt făcute să fie clar identificată;
- c) ofertele promoționale, precum reducerile, premiile și cadourile, să fie clar identificabile, iar condițiile care trebuie îndeplinite pentru obținerea lor să fie ușor accesibile și clar prezentate;
- d) competițiile și jocurile promoționale să fie clar identificabile ca atare, iar condițiile de participare să fie ușor accesibile și clar prezentate;
- e) orice alte condiții impuse prin dispozițiile legale în vigoare.

(3) Comunicările comerciale care constituie un serviciu al societății informaționale sau o parte a acestuia, atunci când acest serviciu este furnizat de un membru al unei profesii liberale, sunt permise sub condiția respectării dispozițiilor legale și a reglementărilor aplicabile profesiei respective care privesc, în special, independența, demnitatea și onoarea profesiei, secretul profesional și corectitudinea față de clienți și față de ceilalți membri ai profesiei.

(4) Furnizorii de servicii ale societății informaționale care efectuează comunicări comerciale au obligația respectării prevederilor alin.(1)-(3).

CAPITOLUL III

Contractele încheiate prin mijloace electronice

Articolul 7

Validitatea, efectele juridice și proba contractelor încheiate prin mijloace electronice

(1) Contractele încheiate prin mijloace electronice produc toate efectele pe care legea le recunoaște contractelor, atunci când sunt întrunite condițiile cerute de lege pentru validitatea acestora.

(2) Pentru validitatea contractelor încheiate prin mijloace electronice nu este necesar consimțământul prealabil al părților asupra utilizării mijloacelor electronice.

(3) Proba încheierii contractelor prin mijloace electronice și a obligațiilor care rezultă din aceste contracte sunt supuse dispozițiilor dreptului comun în materie de probă și prevederilor Legii nr.455/2001 privind semnătura electronică.

Articolul 8

Informarea destinatarilor

(1) Furnizorul de servicii este obligat să pună la dispoziția destinatarului, înainte ca destinatarul să trimită acceptarea ofertei, cel puțin următoarele informații, care trebuie să fie exprimate în mod clar, neechivoc și într-un limbaj accesibil:

a) etapele tehnice care trebuie urmate pentru a încheia contractul;

b) dacă contractul, odată încheiat, este stocat sau nu de către furnizorul de servicii și dacă este accesibil sau nu;

c) mijloacele tehnice pe care furnizorul le pune la dispoziția destinatarului pentru identificarea și corectarea erorilor survenite cu ocazia introducerii datelor;

d) limba în care se poate încheia contractul;

e) codurile de conduită relevante la care furnizorul de servicii subscrie, precum și informații despre modul în care aceste coduri pot fi consultate prin mijloace electronice;

f) orice alte condiții impuse prin dispozițiile legale în vigoare.

(2) Furnizorul de servicii are obligația să ofere destinatarului posibilitatea de a utiliza un procedeu tehnic adecvat, eficace și accesibil, care să permită identificarea și corectarea erorilor survenite cu ocazia introducerii datelor, anterior trimiterii acceptării ofertei.

(3) Furnizorul de servicii poate deroga de la dispozițiile alin.(1) și alin.(2) numai în situația în care a convenit altfel cu destinatarul, cu condiția ca nici una dintre părți să nu aibă calitatea de consumator.

(4) Clauzele și condițiile generale ale contractului propus trebuie puse la dispoziția destinatarului într-un mod care să îi permită acestuia să le stocheze și să le reproducă.

(5) Prevederile alin.(1)-(3) nu se aplică în privința contractelor încheiate exclusiv prin poștă electronică sau prin alte mijloace de comunicare individuală echivalente.

Articolul 9

Încheierea contractului prin mijloace electronice

(1) Dacă părțile nu au convenit altfel, contractul se consideră încheiat în momentul în care acceptarea ofertei de a contracta a ajuns la cunoștința ofertantului.

(2) Contractul care, prin natura sa ori la cererea beneficiarului, impune o executare imediată a prestației caracteristice, se consideră încheiat în momentul în care debitorul acesteia a început executarea, în afară de cazul în care ofertantul a cerut ca, în prealabil, să i se comunice acceptarea. În acest ultim caz, se aplică prevederile alin.(1).

(3) În cazul în care oferta de a contracta, făcută de un furnizor de servicii, este acceptată de un destinatar prin mijloace electronice, furnizorul are obligația de a confirma primirea acceptării, în unul din următoarele moduri:

a) trimiterea unei dovezi de primire prin poșta electronică sau printr-un alt mijloc de comunicare individuală echivalent, la adresa indicată de către destinatar, în termen de 24 de ore de la primirea acceptării;

b) confirmarea primirii acceptării, printr-un mijloc echivalent celui utilizat pentru acceptarea ofertei, de îndată ce acceptarea a fost primită de furnizor, cu condiția ca această confirmare să poată fi stocată și reprodusă de către destinatar.

(4) Acceptarea ofertei și confirmarea primirii acceptării ofertei, efectuată în unul din modurile prevăzute la alin.(3) se consideră primite atunci când părțile cărora le sunt adresate pot să le acceseze.

(5) Prevederile alin.(3) nu se aplică în privința contractelor încheiate exclusiv prin poșta electronică sau prin alte mijloace de comunicare individuală echivalente.

Articolul 10

Condiții privind păstrarea sau prezentarea informației

(1) Acolo unde legea impune ca informația să fie prezentată sau păstrată în forma sa originală, această cerință este îndeplinită dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) există garanția integrității informației asigurată prin respectarea standardelor naționale în domeniu, din momentul în care a fost generată;

b) mesajul este semnat utilizând semnătura electronică extinsă a emitentului;

c) informația poate fi imediat furnizată și prezentată la cerere.

(2) Destinatarul comerciant acționează pe riscul propriu dacă a știut sau ar fi trebuit să știe, în concordanță cu practicile comerciale curente sau ca urmare a folosirii procedurilor convenite expres cu emitentul, că informația conținută într-un mesaj electronic a fost alterată în timpul transmiterii sau prelucrării sale.

CAPITOLUL IV

Răspunderea furnizorilor de servicii

Articolul 11

Principii generale

(1) Furnizorii de servicii sunt supuși dispozițiilor legale referitoare la răspunderea civilă, penală și contravențională, în măsura în care prin prezenta lege nu se dispune altfel.

(2) Furnizorii de servicii răspund pentru informația furnizată de ei însăși sau pe seama lor.

(3) Furnizorii de servicii nu răspund pentru informația transmisă, stocată sau la care facilitează accesul, în condițiile prevăzute la art.12-15.

Articolul 12

Intermedierea prin simpla transmitere

(1) Dacă un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv sau în asigurarea accesului la o rețea de comunicații, furnizorul aceluși serviciu nu răspunde pentru informația transmisă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) transmiterea nu a fost inițiată de furnizorul de servicii;
- b) alegerea persoanei care recepționează informația transmisă nu a aparținut furnizorului;
- c) conținutul informației transmise nu a fost influențat în nici un fel de către furnizor, în sensul că nu i se poate atribui nici selecția și nici o eventuală modificare a acestei informații.

(2) Transmiterea informației și asigurarea accesului, menționate la alin.(1), includ și stocarea automată, intermediară și temporară a informației transmise, în măsura în care această operație are loc exclusiv în scopul ca informația respectivă să tranziteze rețeaua de comunicații și cu condiția ca informația să nu fie stocată pentru o perioadă care depășește durata strict necesară transmiterii ei.

Articolul 13

Stocarea temporară a informației, stocarea-caching

Dacă un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv, furnizorul aceluși serviciu nu răspunde pentru stocarea automată, intermediară și temporară a informației transmise, în măsura în care această operație are loc exclusiv în scopul de a face mai eficientă transmiterea informației către alți destinatari, la cererea acestora, dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

- a) furnizorul nu aduce modificări informației transmise;
- b) furnizorul îndeplinește condițiile legale privind accesul la informația respectivă;
- c) furnizorul respectă regulile sau uzanțele referitoare la actualizarea informației, așa cum acestea sunt larg recunoscute și aplicate în industrie;
- d) furnizorul nu împiedică utilizarea legală de către orice persoană a tehnologiilor larg recunoscute și aplicate în industrie în vederea obținerii de date despre natura sau utilizarea informației;
- e) furnizorul acționează rapid în vederea eliminării informației pe care a stocat-o sau în vederea blocării accesului la aceasta, din momentul în care a cunoscut efectiv faptul că informația transmisă inițial a fost eliminată din rețeaua de comunicații ori că accesul la ea a fost blocat sau faptul că eliminarea ori blocarea accesului a avut loc prin efectul deciziei unei autorități publice.

Articolul 14

Stocarea permanentă a informației, stocarea-hosting

(1) Dacă un serviciu al societății informaționale constă în stocarea informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv, furnizorul aceluși serviciu nu răspunde pentru informația stocată la cererea unui destinatar, dacă este îndeplinită oricare din următoarele condiții:

- a) furnizorul nu are cunoștință despre faptul că activitatea sau informația stocată este nelegală, și, în ceea ce privește acțiunile în

daune, nu are cunoștință despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau informația în cauză ar putea vătăma drepturile unui terț;

b) având cunoștință despre faptul că activitatea sau informația respectivă este nelegală, furnizorul acționează rapid în vederea eliminării sau a blocării accesului la aceasta.

(2) Furnizorul de servicii are cunoștință despre faptul că activitatea sau informația este nelegală atunci când caracterul nelegal al acesteia a fost constatat printr-o decizie a unei autorități publice.

(3) Prevederile alin.(1) și alin.(2) nu se aplică în situația în care destinatarul acționează sub autoritatea sau controlul furnizorului.

Articolul 15

Instrumente de căutare a informațiilor și legături cu alte pagini de web

(1) Furnizorul unui serviciu al societății informaționale care facilitează accesul la informația furnizată de către alți furnizori de servicii sau de către destinatarii serviciilor oferite de alți furnizori, prin punerea la dispoziția destinatarilor serviciului său a unor instrumente de căutare a informațiilor sau a unor legături cu alte pagini de web, nu răspunde pentru informația în cauză dacă este îndeplinită oricare din următoarele condiții:

a) furnizorul nu are cunoștință despre faptul că activitatea sau informația la care facilitează accesul este nelegală, și, în ceea ce privește acțiunile în daune, nu are cunoștință despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau informația în cauză ar putea prejudicia drepturile unui terț;

b) având cunoștință despre caracterul nelegal al activității sau informației respective, furnizorul acționează rapid în vederea eliminării posibilității de acces oferite sau a blocării utilizării acesteia.

(2) Furnizorul de servicii are cunoștință despre faptul că activitatea sau informația este nelegală atunci când caracterul nelegal al acesteia a fost constatat printr-o decizie a unei autorități publice.

(3) Prevederile alin.(1) și (2) nu se aplică în situația în care destinatarul acționează din ordinul sau sub comanda furnizorului.

CAPITOLUL V

Supraveghere și control

Articolul 16

Obligațiile furnizorilor de servicii

(1) Furnizorii de servicii sunt obligați să informeze de îndată autoritățile publice competente despre activitățile cu aparență nelegală desfășurate de către destinatarii serviciilor lor sau despre informațiile cu aparență nelegală furnizate de aceștia.

(2) Furnizorii de servicii sunt obligați să comunice de îndată autorităților prevăzute la alin.(1), la cererea acestora, informații care să permită identificarea destinatarilor serviciilor lor, cu care acești furnizori au încheiat contracte privind stocarea permanentă a informației.

(3) Furnizorii de servicii sunt obligați să întrerupă, temporar sau permanent, transmiterea într-o rețea de comunicații sau stocarea informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv, în special prin eliminarea informației sau blocarea accesului la aceasta, accesul la o rețea de comunicații sau prestarea oricărui alt serviciu al societății informaționale, dacă aceste măsuri au fost dispuse de o autoritate publică, din oficiu sau la primirea unei plângeri sau sesizări din partea oricărei persoane.

Articolul 17

Autorități competente

(1) Autoritatea de reglementare în domeniul telecomunicațiilor, denumită în continuare *autoritatea de reglementare*, este competentă să supravegheze și să controleze respectarea de către furnizorii de servicii a prevederilor prezentei legi și a normelor metodologice de aplicare a acesteia, să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute la art.22.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alin.(1), prin autorități publice în sensul art.3 alin.(5), art.5, art.13, art.14 alin.(2), art.15 alin.(2), art.16 alin.(1) și (3), art.23 alin.(2) și art.29 alin.(1) se înțeleg

acele autorități administrative sau, acolo unde este cazul, instanțe de judecată, a căror competență în materia respectivă este stabilită prin dispozițiile legale în vigoare, aplicabile în fiecare caz în parte.

(3) Autoritatea de reglementare poate solicita furnizorilor de servicii orice informații necesare în vederea exercitării atribuțiilor sale, menționând baza legală și scopul solicitării și poate stabili termene până la care aceste informații să îi fie furnizate, sub sancțiunea prevăzută de prezenta lege.

(4) În vederea descoperirii și investigării încălcărilor prevederilor prezentei legi și a normelor sale de aplicare, autoritatea de reglementare acționează prin personalul de control împuternicit în acest scop.

(5) În exercitarea atribuțiilor de investigare, personalul de control împuternicit în acest scop al autorității de reglementare sau al persoanei juridice prevăzute la alin.(12) poate solicita furnizorilor de servicii informațiile care îi sunt necesare, menționând baza legală și scopul solicitării, și poate stabili termene până la care aceste informații să îi fie furnizate, sub sancțiunea prevăzută de prezenta lege.

(6) Autoritatea de reglementare dispune efectuarea de investigații, în condițiile prezentei legi, din oficiu sau la primirea unei plângeri sau sesizări din partea oricărei persoane.

(7) Personalul de control împuternicit în acest scop al autorității de reglementare sau al persoanei juridice prevăzute la alin.(12) poate să solicite declarații sau orice documente necesare pentru îndeplinirea misiunii, să sigileze, să ridice orice registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidențe, eliberând persoanei supuse investigației copii de pe originale, ori să obțină copii, lăsând originalele; de asemenea, este autorizat să facă inspecții inopinate, al căror rezultat va fi consemnat într-un proces-verbal de constatare, și să primească, la convocare sau la fața locului, informații și justificări.

(8) Organele administrației publice centrale și locale, precum și oricare alte instituții și autorități publice sunt obligate să permită personalului de control împuternicit în acest scop al autorității de reglementare sau, după caz, al persoanei juridice prevăzute la alin.(12), accesul la documentele, datele și informațiile deținute de acestea, în măsura în care sunt necesare îndeplinirii misiunii legale a autorității de reglementare, fără a se putea opune caracterul de secret de stat sau secret de serviciu al unor asemenea documente, date și informații.

(9) Personalul de control împuternicit în acest scop, primind acces la documentele, datele și informațiile menționate la alin.(8), este ținut la observarea strictă a caracterului de secret de stat sau secret de serviciu atribuit legal respectivelor documente, date și informații.

(10) Autoritatea de reglementare sesizează organele de urmărire penală ori de câte ori constată încălcări ale legii penale.

(11) Autoritatea de reglementare informează furnizorii de servicii, destinatarii, statele membre ale Uniunii Europene și Comisia Europeană cu privire la toate aspectele legate de aplicarea prevederilor prezentei legi și cooperează cu autoritățile competente din alte state, în vederea exercitării eficiente a supravegherii și controlului asupra activității furnizorilor de servicii.

(12) Autoritatea de reglementare poate delega exercitarea atribuțiilor prevăzute în prezentul articol unei alte persoane juridice de drept public, cu atribuții de supraveghere și control în domeniul telecomunicațiilor.

(13) Pentru scopurile aplicării prezentei legi, atribuțiile autorității de reglementare sunt îndeplinite de către Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

Articolul 18

Coduri de conduită

(1) Asociațiile și organizațiile neguvernamentale cu caracter profesional ori comercial sau cele constituite în scopul protecției consumatorilor, minorilor sau persoanelor cu handicap, pot elabora coduri de conduită sub îndrumarea și controlul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și ale Ministerului Justiției în vederea aplicării corespunzătoare a prevederilor prezentei legi.

(2) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerul Justiției vor urmări includerea în codurile de conduită prevăzute la alin.(1) în special a unor prevederi referitoare la:

- a) soluționarea litigiilor pe cale extrajudiciară;
- b) întreruperea, temporară sau permanentă, a transmiterii într-o rețea de comunicații sau a stocării informației furnizate de un

destinatar al serviciului, în special prin eliminarea informației sau blocarea accesului la aceasta, a accesului la o rețea de comunicații sau a prestării oricărui alt serviciu al societății informaționale;

c) protecția destinatarilor cu privire la efectuarea comunicărilor comerciale;

d) protecția minorilor și a demnității umane.

(3) Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației și Ministerul Justiției încurajează:

a) traducerea codurilor de conduită în limbi de circulație internațională;

b) facilitarea accesului la codurile de conduită prin mijloace electronice;

c) popularizarea codurilor de conduită la nivel național și transmiterea acestora, precum și a evaluărilor privind aplicarea și impactul lor practic, către statele membre ale Uniunii Europene și către Comisia Europeană.

CAPITOLUL VI **Soluționarea litigiilor**

Articolul 19

Acțiuni în justiție

(1) Persoanele care au calitate procesuală activă potrivit prevederilor alin.(2) pot solicita instanței obligarea pârâtului la încetarea oricărei acțiuni sau abțineri contrare prevederilor prezentei legi, interzicerea reluării ei în viitor și obligarea pârâtului la despăgubiri pentru prejudiciul suferit.

(2) Instanța competentă să soluționeze litigiile rezultate din comerțul electronic este cea în a cărei rază teritorială se află domiciliul/sediul consumatorului.

(3) Au calitate procesuală activă pentru introducerea acțiunii prevăzute la alin.(1):

a) persoanele fizice și juridice ce se pretind titulare ale unui drept subiectiv prevăzut de prezenta lege sau ale unui interes care nu se poate realiza decât pe calea justiției;

b) asociațiile și organizațiile neguvernamentale prevăzute la art.18 alin.(1);

c) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, oficiile județene pentru protecția consumatorilor și Oficiul pentru Protecția Consumatorilor al Municipiului București;

d) entitățile constituite în scopul protecției consumatorilor în statele membre ale Uniunii Europene, în condițiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(4) Acțiunea prevăzută la alin.(1) se prescrie în termen de un an de la data acțiunii sau abținerii care a justificat introducerea ei.

(5) Persoanele care au calitate procesuală activă potrivit prevederilor alin.(2) pot solicita instanței, pe cale de ordonanță președințială, încetarea oricărei acțiuni sau abțineri contrare prevederilor prezentei legi, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

Articolul 20

Soluționarea litigiilor pe cale extrajudiciară

(1) Furnizorii de servicii și destinatarii pot supune litigiile născute între ei arbitrajului, în condițiile prevăzute de lege, precum și celorlalte căi extrajudiciare de soluționare a litigiilor prevăzute de codurile de conduită elaborate potrivit art.18.

(2) Utilizarea mijloacelor electronice în cadrul soluționării litigiilor pe cale extrajudiciară este posibilă în condițiile prevăzute de lege.

CAPITOLUL VII

Sanțiuni civile și contravenționale

Articolul 21

Nulitatea relativă a contractelor privind servicii ale societății informaționale

Orice contract privind furnizarea de servicii ale societății informaționale este anulabil la cererea destinatarului dacă a fost încheiat cu un furnizor de servicii care:

a) nu a pus la dispoziția destinatarului, în condițiile prevăzute de lege, informațiile prevăzute la art.5 literele a)-i), ori nu a furnizat toate aceste informații, sau a furnizat informații inexacte;

b) nu a pus la dispoziția destinatarului, în condițiile prevăzute de lege, informațiile prevăzute la art.8 alin.(1) lit. a)-e), ori nu a furnizat toate aceste informații, sau a furnizat informații inexacte, dacă nu sunt aplicabile prevederile art.8 alin.(3) sau alin.(5);

c) a încălcat obligația prevăzută la art.8 alin.(2), dacă nu sunt aplicabile prevederile art.8 alin.(3) sau alin.(5);

d) a încălcat obligația prevăzută la art.8 alin.(4).

Articolul 22

Contravenții

Constituie contravenție, dacă nu este săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 500.000.000 lei fapta furnizorului de servicii care:

a) efectuează comunicări comerciale încălcând condițiile stabilite la art.6 alin.(1) și (2) lit.a)-d);

b) nu pune la dispoziția destinatarilor și autorităților publice, în condițiile prevăzute de lege, informațiile prevăzute la art.5 lit.a)-i), ori nu furnizează toate aceste informații, sau furnizează informații inexacte;

c) nu pune la dispoziția destinatarului, în condițiile prevăzute de lege, informațiile prevăzute la art.8 alin.(1) lit.a)-e), ori nu furnizează toate aceste informații, sau furnizează informații inexacte, dacă nu sunt aplicabile prevederile art.8 alin.(3) sau alin.(5);

d) încalcă obligația prevăzută la art.8 alin.(2), dacă nu sunt aplicabile prevederile art.8 alin.(3) sau alin.(5);

e) încalcă obligația prevăzută la art.8 alin.(4);

f) încalcă obligația prevăzută la art.9 alin.(3);

g) încalcă obligațiile prevăzute la art.16 alin.(1)-(3);

h) nu furnizează informațiile solicitate potrivit art.17 alin.(3) sau alin.(5), ori nu furnizează toate aceste informații, sau furnizează informații inexacte.

Articolul 23

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor

(1) Constatarea contravenției prevăzute la art.22 lit.a) și aplicarea sancțiunii corespunzătoare se fac, la sesizarea oricărei persoane sau din oficiu, de către reprezentanții împuterniciți ai autorității de reglementare sau ai autorității de supraveghere prevăzute de Legea nr.677/2001 privind protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art.22 lit.b)-g) se fac de către reprezentanții împuterniciți ai autorității de reglementare sau ai celorlalte autorități publice competente, la sesizarea oricărei persoane sau din oficiu.

(3) Constatarea contravențiilor se poate face, în toate cazurile, și de către ofițerii sau subofițerii de poliție.

(4) Contravențiilor prevăzute la art.22 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL VIII

Infrațiuni săvârșite în legătură cu emiterea și utilizarea instrumentelor de plată electronică și cu utilizarea datelor de identificare în vederea efectuării de operațiuni financiare

Articolul 24

Falsificarea instrumentelor de plată electronică

(1) Falsificarea unui instrument de plată electronică se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează punerea în circulație, în orice mod, a instrumentelor de plată electronică falsificate sau deținerea lor în vederea punerii în circulație.

(3) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi dacă faptele prevăzute la alin.(1) și (2) sunt săvârșite de o persoană care, în virtutea atribuțiilor sale de serviciu:

a) realizează operații tehnice necesare emiterii instrumentelor de plată electronică ori efectuării tipurilor de operațiuni prevăzute la art.1 pct.9, sau

b) are acces la mecanismele de securitate implicate în emiterea sau utilizarea instrumentelor de plată electronică, sau

c) are acces la datele de identificare sau la mecanismele de securitate implicate în efectuarea tipurilor de operațiuni prevăzute la art.1 pct.9.

Articolul 25

Deținerea de echipamente în vederea falsificării instrumentelor de plată electronică

Fabricarea ori deținerea de echipamente, inclusiv hardware sau software, cu scopul de a servi la falsificarea instrumentelor de plată electronică se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Articolul 26

Falsul în declarații în vederea emiterii sau utilizării instrumentelor de plată electronică

Declararea necorespunzătoare adevărului făcută unei instituții bancare, de credit sau financiare, sau oricărei alte persoane juridice autorizate, în condițiile legii, să emită instrumente de plată electronică, sau să accepte tipurile de operațiuni prevăzute la art.1 pct.9, în vederea emiterii sau utilizării unui instrument de plată electronică, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește pentru emiterea sau utilizarea acelui instrument, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Articolul 27

Efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos

(1) Efectuarea unei plăți, decontări, tranzacții, a unui transfer de fonduri sau a oricărei alte operațiuni financiare, prin utilizarea unui instrument de plată electronică, inclusiv a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, fără consimțământul titularului instrumentului respectiv, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 12 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează efectuarea unei operațiuni prevăzute la art.1 pct.9, prin utilizarea neautorizată a oricăror date de identificare sau prin utilizarea de date de identificare fictive.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează transmiterea neautorizată către altă persoană a oricăror date de identificare, în vederea efectuării unei operațiuni prevăzute la art.1 pct.9.

(4) Pedeapsa este închisoarea de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi dacă faptele prevăzute la alin.(1)-(3) sunt săvârșite de o persoană care, în virtutea atribuțiilor sale de serviciu:

a) realizează operații tehnice necesare emiterii instrumentelor de plată electronică ori efectuării tipurilor de operațiuni prevăzute la art.1 pct. 9, sau

b) are acces la mecanismele de securitate implicate în emiterea sau utilizarea instrumentelor de plată electronică, sau

c) are acces la datele de identificare sau la mecanismele de securitate implicate în efectuarea tipurilor de operațiuni prevăzute la art.1 pct.9.

Articolul 28

Acceptarea operațiunilor financiare efectuate în mod fraudulos

(1) Acceptarea unei plăți, decontări, tranzacții, a unui transfer de fonduri sau a oricărei alte operațiuni financiare, cunoscând că este efectuată prin folosirea unui instrument de plată electronică falsificat sau utilizat fără consimțământul titularului său, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 12 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează acceptarea unei operațiuni prevăzute la art.1 pct.9, cunoscând că este efectuată prin utilizarea neautorizată a oricăror date de identificare sau prin utilizarea de date de identificare fictive.

Articolul 29

Constatarea și judecarea infracțiunilor

(1) Infracțiunile prevăzute în prezenta lege se constată de către autoritățile publice competente, care înaintează actul de constatare la organul local de urmărire penală.

(2) Infracțiunile prevăzute la art.24 și art.25 se judecă, în primă instanță, de către tribunal.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Articolul 30

Sarcina probei în cazul litigiilor privind furnizarea de servicii ale societății informaționale

În cazul oricărui litigiu privind furnizarea unui serviciu al societății informaționale, declanșat între furnizorul serviciului respectiv și un destinatar al acestui serviciu, sarcina probei îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art.5, art.6, art.8 și art.9 revine furnizorului de servicii, dacă destinatarul are calitatea de consumator.

Articolul 31

Abrogarea unor dispoziții contrare

Litera f) a art.6 din Ordonanța Guvernului nr.130/2000 privind regimul juridic al contractelor la distanță se abrogă.

Articolul 32*Intrarea în vigoare și aplicarea legii*

(1) În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va elabora normele metodologice de aplicare a acesteia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se pune în aplicare la 3 luni de la data intrării în vigoare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 13 martie 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Doru Ioan Tărăcilă